

Презентація на тему: «Януш Корчак»

**Підготували
студентки II-го курсу**

Групи ПО-25

**Дзеба Любов, Мацьків Христина,
Лопатко Оксана, Пітчук Віта**

Януш Корчак (справжнє ім'я Генрик Гольдшмідт, відомий також як Старий Лікар або Пан Лікар) народився 22 липня 1878 або 1879 року у Варшаві, помер 6 серпня 1942 року у Трєблінці, Польща.

Януш Корчак - польський лікар, педагог, письменник, публіцист, громадський діяч єврейського походження, офіцер російської та польської армій. Загинув у німецькому таборі смерті в 1942 р.

Основні дати в житті Януша Корчака як лікаря

23 березня 1905 р. - отримав диплом лікаря.

1906–1912 р. — працював педіатром у Дитячій лікарні ім. Берсонів та Бауманів.

1906 — видав «Дитя салону». Книгу дуже добре сприйняли читачі й критики.

1909 — вступив у єврейське товариство «Допомога сиротам» і очолив «Дім Сиріт».

1914 — під час 1 Світової війни мобілізований до царської армії.

Червень 1918 — у ранзі капітана російської армії повернувся до Варшави. Але восени 1918 був мобілізований у польську армію. Під час польсько-радянської війни (1919–1921) був лікарем у військових шпиталях Лодзіта Варшави. За жертовну працю отримав звання майора Війська Польського.

«Дитина розмірковує і бачить зв'язок між речами так само, як дорослий — у неї немає тільки багажу дорослого досвіду».

Із молодих років Корчак цікавився питаннями, пов'язаними з вихованням дітей, був під впливом ідей та досвіду «нового виховання».

Підкреслював необхідність діалогу з дітьми. Публікував і читав лекції на теми виховання дітей і педагогіки. Досвід роботи з дітьми здобував спершу як репетитор, пізніше як громадський діяч. У міжвоєнний період викладав у різних польських вишах, зокрема у Державному інституті спеціальної педагогіки, Державній семінарії вчителів Віри Мойсеєвої, Державному вчительському інституті.

Літературна спадщина

Літературна і науково-педагогічна спадщина Корчака - вагомий внесок у світову культуру. Весь творчий доробок Корчака, зібраний і виданий до сьогодні, складає близько восьми томів літературних творів та науково педагогічних праць. Найвідоміші з них видавалися багатьма мовами світу”; це такі, як: повісті “Коли я знову стану маленьким”, “Слава”, “Банкрутство малого Джека”, “Кайтусь-чарівник”, “Літо в селі”, “Щоденник”, наукові праці “Як любити дітей”, “Право дитини на пошану”, “Жартівлива педагогіка” та багато інших.

Найбільшу популярність і у дітей і у дорослих різних країн набули його повісті-казки “Король Матіаш перший” та “Король Матіаш на безлюдному острові”, які стоять на одній сходинці з творами класиків світової дитячої літератури: Дж. Свіфтом, Л. Керролом, А. Ліндгреном.

Десять заповідей Януша Корчака для батьків

1. Не чекай, що твоя дитина буде таким, як ти або таким, як ти хочеш. Допоможи йому стати не тобою, а собою.

2. Не вимагай від дитини плати за все, що ти для нього зробив. Ти дав йому життя, як він може віддячити тобі? Він дасть життя іншому, той-третьому, і це незворотний закон подяки.

3. Не зганяй на дитині свої образи, щоб в старості не їсти гіркий хліб. Бо що посієш, те й зійде.

4. Не стався до його проблем зверхньо. Життя дане кожному під силу і, будь упевнений, йому вона важка не менше, ніж тобі, а може бути, і більше, оскільки у нього немає досвіду.

5. Не принижуй!

6. Не забувай, що найважливіші зустрічі людини - це його зустрічі з дітьми. Звертай більше уваги на них - ми ніколи не можемо знати, кого ми зустрічаємо в дитині.

7. Не картай себе, якщо не можеш зробити щось для своєї дитини. Пам'ятай, для дитини зроблено недостатньо, якщо не зроблено все.

8. Дитина-це не тиран, який заволодіває всій твоїм життям, не тільки плід плоті і крові. Це та дорогоцінна чаша, яку Життя дало тобі на зберігання і розвиток в ньому творчого вогню. Це розкріпачена любов матері і батька, у яких буде рости не "наш", "свій" дитина, але душа, дана на зберігання.

9. Умій любити чужу дитину. Ніколи не роби чужій те, що не хотів би, щоб робили твоєму.

10. Люби свою дитину будь - якою-неталановитою, невдахою, дорослим. Спілкуючись з ним - радуйся, бо дитина - це свято, яке поки з тобою.

Педагогічна діяльність Корчака заснована на формуванні в дитячому колективі і в окремих вихованців навичок самопізнання, самоконтролю, самоврядування. У роки окупації Польщі фашистською Німеччиною Корчак героїчно боровся за життя дітей у варшавському гетто; загинув у газових камерах Трєблінки разом з 200 своїми вихованцями.

Найважливіші елементи Корчакової концепції виховання:

- заперечення насильства — фізичного чи вербального, яке є наслідком вікової переваги або посади;

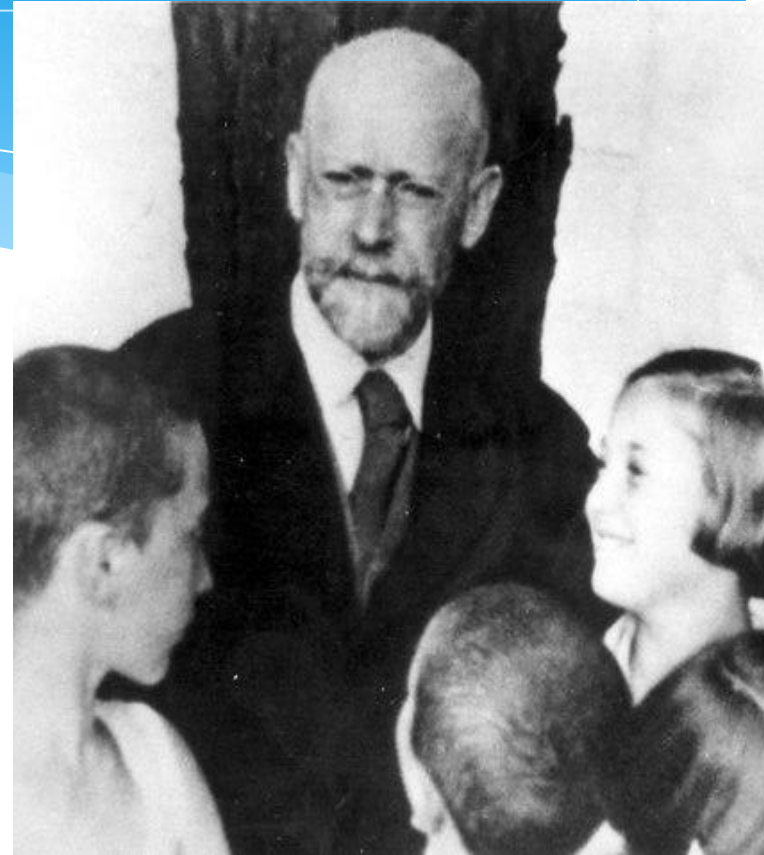
- впевненість, що дитина є людиною, такою ж мірою, як і дорослий;

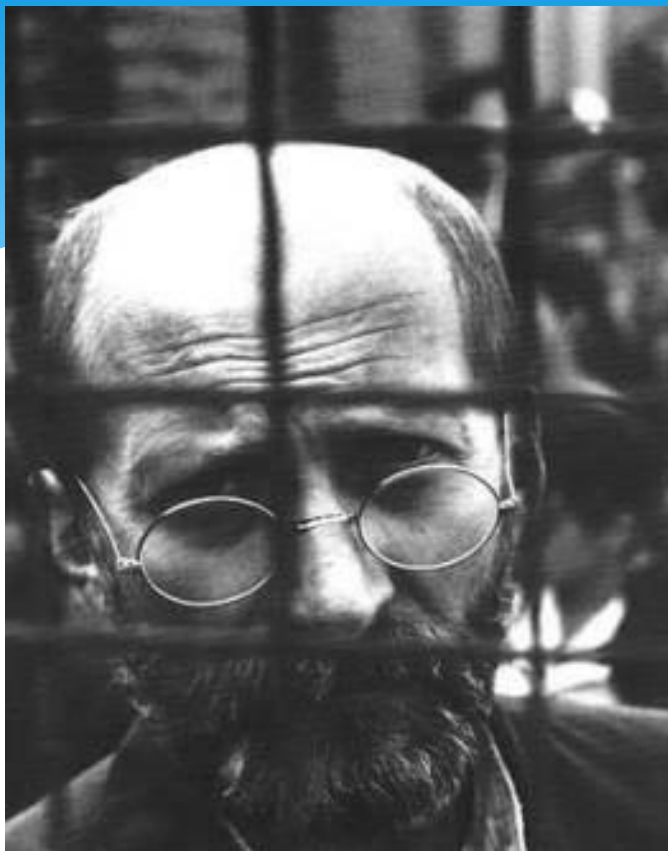
- принцип, що виховний процес має брати до уваги індивідуальність кожної дитини;

- віра, що дитина найкраще знає власні потреби, прагнення й емоції, отже, вона повинна мати право на те, щоб дорослі враховували її думку;

- визнання за дитиною права на пошану, незнання й невдачі, особистий простір, власну думку й власність;

- переконаність у тому, що процес розвитку дитини — це тяжка праця.

«Одна з найбільших помилок — вважати, що педагогіка є наукою про дитину, а не про людину. Запальна дитина, не пам'ятаючи себе, вдарила; доросла людина, не пам'ятаючи себе, вбила. У простодушної дитини виманили іграшку; доросла людина програла в карти весь свій статок. Дітей нема — є люди, але з іншим масштабом розумінь, іншим запасом досвіду, іншими потягами, іншою грою почуттів...»

Дякуємо за увагу!